

VII.

Мърдане на земјтѣ около слънцето.

64. Вече доказахме че дено-нощното мърдане на небесный сводъ оть O къмъ W е само такова, което намъ ся чини, и произлазя оть туй, че земята ся върти около осътѣ по противно направление. Подиръ ония свѣдения, които ний получихме за голѣминкѣ на слънцето, естественно възниква въпросъ: може ли такова голямо тѣло да ся мърда околоничтоznата, въ сравнение съ него земя? и да ли мърдането на слънцето не е само видимо, кое зависи оть въртенето на земјтѣ около слънцето? За да рѣшимъ този въпросъ, ний ще тръгнемъ по такъвъ путь: преди сичко ще покажемъ че видимытѣ явления ще си останатъ един и сѫщытѣ, предположимъ ли си ний че слънцето и земята ся мърда — или наопакы; послѣ да видимъ, кое оть тѣзы двѣ предположения е по вярно, и най послѣ, като покажемъ, че по голямата вѣроятностъ е къмъ стърнкѣ на предполаганното мърдане на земјтѣ, ще намѣримъ такива явления, които могатъ да служатъ за правы доказателства на това мърдане, и които не можемъ, никъ да си обяснимъ ако го не допуснемъ.

65. Нека кажемъ че S (чърт. 50) е слънцето около което ся върти земята T оть W къмъ O , по посока на стрѣлкѣтѣ; кржгътъ $S_1 S_2 S_3$ нека биде небесный сводъ, оная отдалечена сфера, връхъ която ний виждаме сичкытѣ небесни тѣла. Когато земята ся намира въ T_1 , тогава ний виждаме слънцето връхъ сводътъ въ S_1 ; когато земята премине въ T_2 , тогава ще видимъ слънцето въ S_2 ;

Чърт. 50.

